

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14445/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Надежде Видић, Добриле Страјине и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из села ..., кога заступа Милан Бургић адвокат из ..., против туженог ББ, из села ..., кога заступа Ирена Петровић адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2181/24 од 30.05.2025. године, на седници одржаној 19.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2181/24 од 30.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2181/24 од 30.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2181/24 од 30.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 453/23 од 25.04.2024. године којом је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужилац власник по основу одржаја к.п. .../... потес ..., њива 5. класе, површине 2,51 ар, уписане у л.н. ... к.о. ... и дозвољено му да укњижи то право по основу пресуде без сагласности туженог, који је дужан то да трпи (став први изреке) и обавезан тужени да исплати тужиоцу 260.800,00 динара на име трошкова парничног поступка захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке). Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка пои жалби.

Против означене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију позивајући се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се може изјавити на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП) због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу

одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Нижестепени судови су побијаном пресудом утврдили право својине тужиоца (по основу одржаја и наслеђа) на парцели коју је његов отац купио почетком деведесетих година XX века од лица коме ју је продао отац туженог (преминуо 1988. године), а коју је отац тужиоца несметано обрађивао непрекидно док се није разболео на десетак године пре него што је умро (преминуо је 2019. године), од када је необрађена предметна парцела која чини јединствену целину са суседном тужиоцевом парцелом.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања која су у општем интересу или у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, а ревидент не указује на постојање пресуда које би у истоврсним чињенично-правним околностима указивале на неуједначено тумачење и примену права. Околности на које ревидент указује односе се на неправилну оцену доказа, односно повреду члана 8. ЗПП и погрешно утврђено чињенично стање, што не може бити разлог за изузетно одлучивање о посебној ревизији.

С обзиром на изложено, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије и у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП којом је прописано да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе, у вези с одредбама члана 403. став 1. и 3. ЗП, према којима странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену, с тим што ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Пошто се у конкретном случају побија одлука у имовинско-правном спору чија је вредност 25.000,00 динара што је очигледно испод износа од 40.000,00 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе (25.09.2020. године), ревизија је недозвољена, па ју је Врховни суд одбацио ставом другим изреке овог решења, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**